

härta i värdet borde för öfrigt vara något för Zoologer kritiskt och skärpt,
och både stämningarna aldrig för höra från några godkännelser. Det hvarfallt em-
der hvad som står i Brevkollagen 2. App. 2. L. 1. kallas "säkert tal, som svarar på
ämbetsans uttalande" och gäcker in "andakt", eller och "stämning" (och "stämning") hört
om den är oförenligt med det saktade, eller egande för hela uttalandet. I "hvad några
gamla Löggar ut minnet antalet".

Sid. 7. r. 4. 5. Hvad här förekommer är i hög grad lätt och upfattligt till uttrycket.
Sid. 12. r. 7. L^a L^a L^a

L^a r. 10. Det här och på flera ställen förekommande Författarens uttalande
syner hos minnelse en motstånd, som stämningarna är af upfattligt
faktiskt utan faktiska kan kallas. Förmodligen mena Författaren uttrycka
gärning till samhället och uppförande, men med yttre banstyrdhet och be-
lyskhet.

L^a r. 11. Hvad som här förordas är sakt och sandelig gjort, än bland an-
nat, att han uttrycker kallas några betydliga meningar för hans
tycke, är de följande mening, att betydliga meningar för stora
kallas, eller att man icke kan vara betydliga meningar utan ett
faktiskt dessa namn. Utter en motstånd. Med betydliga mätte för
här mena dem, som endast kallas yttre för till Ögd och godhet,
bit, eller dem, som af Författaren kallas tvetydiga grupper, men
uttrycket äger omöjligt, såsom i hög grad försäkrande.

r. 6. r. 11. Det passar alla att här taga parti med Biskopstegen af dem,
såsom svarande bethelit, de för fört uttryckt förordat på sin
dömt med alla dessa Genare.

Sid. 15. Hvad här på ~~de~~ första raden förekommer, är i högsta grad
glumpigt och särande för upfattningen samt bör icke tolkas utan
en tillräckning. Sålunda "upfattigt ordafall" hvarfallt det under hvad
man i predikan förordit sig ett underika.

Stockholm den 25 April 1854.

J. Bergman.